
2. Volgens verweerder blijkt uit beleid¹ dat bij de aanvraag zowel een openingsbalans als een afschrift van de zakelijke rekening waarop het door eiser geïnvesteerde bedrag staat vermeld, dient te worden overgelegd als bewijsmiddel bij een eenmanszaak. Bij de aanvraag heeft eiser alleen een openingsbalans overgelegd. Verweerder heeft, na hierom verzocht te hebben, op 17 december 2020 het afschrift van de zakelijke rekening ontvangen. Omdat op die datum is aangetoond dat aan de voorwaarden voor het verblijfsdoel “arbeid als zelfstandige” is voldaan, is de verblijfsvergunning met ingang van die dag verleend.²

Wat vindt eiser in beroep?

3. Eiser is het niet eens met het bestreden besluit, voor zover dat ziet op de ingangsdatum van de verblijfsvergunning. Verweerder is er ten onrechte vanuit gegaan dat aan de hand van de openingsbalans niet kan worden vastgesteld dat aan de voorwaarden is voldaan. Op de overgelegde balans is vermeld welk geldbedrag op de bankrekening van eiser staat. Bovendien komt dit geldbedrag overeen met het later overgelegde bankafschrift. De stelling van verweerder dat het alleen met een bankafschrift kan worden aangetoond is verder in strijd met de vrije bewijsleer. Temeer omdat uit de lijst van verplichte bewijsmiddelen bij andere zelfstandigen, niet zijnde Amerikaanse of Japanse onderdanen, blijkt dat ook kan worden volstaan met een openingsbalans. Er is daarom sprake van strijd met het meestbegunstigingsbeginsel en ongerechtvaardigde discriminatie. Tot slot stelt eiser zich op het standpunt dat het bestreden besluit in strijd is met het evenredigheidsbeginsel, nu bij de aanvraag aan alle voorwaarden is voldaan.

Wat is het oordeel van de rechtbank?

4.1. Eiser is in 2015 in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning voor zijn studie aan het Koninklijk Conservatorium. Hij heeft na zijn afstuderen een verblijfsvergunning van een jaar gekregen in het kader van “het zoeken naar en verrichten van arbeid al dan niet in loondienst”. Voordat die laatste verblijfsvergunning afliep, heeft eiser deze aanvraag ingediend. Bij de aanvraag heeft eiser een openingsbalans overgelegd.

4.2. Op de openingsbalans staat vermeld dat de eenmanszaak over een bedrag van € 4500,- aan liquide middelen beschikt. Hierbij wordt verwezen naar het rekeningnummer van de zakelijke bankrekening waarop dit geld staat. Verweerder heeft eiser bij brief van 14 december 2020 verzocht om een afschrift van de zakelijke bankrekening over te leggen, waarop het geïnvesteerde geldbedrag van € 4500,- staat vermeld. Eiser heeft het afschrift van de zakelijke bankrekening direct na dit verzoek – namelijk binnen drie dagen – overgelegd. Uit het afschrift van deze zakelijke rekening valt af te leiden dat eiser het bedrag inderdaad voorafgaand aan de aanvraag, op 4 september 2020, heeft geïnvesteerd in zijn eenmanszaak.

4.3. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder in dit geval, gezien de individuele omstandigheden van de zaak, niet kunnen vasthouden aan het beleid om pas met ingang van 17 december 2020 een verblijfsvergunning te verlenen. Uit de overgelegde openingsbalans volgt dat eiser op het moment van de aanvraag al heeft verwezen naar de zakelijke bankrekening en dat daar toen het vereiste geïnvesteerde geldbedrag op stond. De

¹ Zie paragraaf B6/4.5 van de Vreemdelingen-circulaire 2000.

² Zie artikel 26, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000.

rechtbank is daarom van oordeel dat het overgelegde bankafschrift van de zakelijke bankrekening in deze specifieke zaak moet worden gezien als een bevestiging dat eiser ten tijde van de aanvraag al aan de voorwaarden voldeed. De rechtbank betreft hierbij dat eiser het bankafschrift van zijn zakelijke rekening vrijwel per omgaande heeft overgelegd nadat verweerder hierom verzocht. Tot slot acht de rechtbank van belang dat eiser – in tegenstelling tot verweerder – een groot belang heeft bij een afgifte datum van de vergunning die niet leidt tot een verblijfs gat.

Wat is de conclusie?

5. Het beroep is gegrond. De rechtbank vernietigt het bestreden besluit wegens strijd met het evenredigheidsbeginsel. Verweerder zal een nieuw besluit moeten nemen met inachtneming van deze uitspraak.

6. Omdat het beroep gegrond is, veroordeelt de rechtbank verweerder in de door eiser gemaakte proceskosten. Deze kosten stelt de rechtbank op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vast op € 1.518,- (1 punt voor het indienen van een beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting met een waarde per punt van € 759,- en een wegingsfactor 1). Daarnaast bepaalt de rechtbank dat verweerder het door eiser betaalde griffierecht van € 181,- zal vergoeden.

Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- draagt verweerder op om een nieuw besluit te nemen met inachtneming van deze uitspraak;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten tot een bedrag van € 1.518,-;
- draagt verweerder op om het betaalde griffierecht aan eiser van € 181,- te vergoeden.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.J.P. Bosman, rechter, in aanwezigheid van mr. R.W.Craanen, griffier.